

forfaavidt dette blev bestridt. At dette kan faae praktisk Betydning i en Rets-sag, har jeg allerede berørt. Vi have derfor i Udvalget forhandlet dette Spørgsmaal med den høitærende Indenrigsminister, og Grunden til disse Bemærkninger er nærmest den at bede den høitærende Minister gjentage, hvad Ministeren har udtalt i Udvalget, forfaavidt som vi der have forstaaet den høitærende Minister rigtig, nemlig, at Ministeren er villig til i mulig paakommende Tilfælde at udstede en Indfødsretsattest, naar Saabant til et bestemt Formaaels Opnaaelse ønskes af en utvivlsomt dansk Mand eller Kvinde.

Indenrigsministeren (Jensen): Jeg skal uden yderligere at indlade mig paa den ærede Ordførers Bemærkninger her gjentage, hvad jeg yttrede i en Konference med det ærede Udvalg, nemlig at jeg ser Intet til Hinder for, at der, naar det foreligger utvivlsomt godtgjort, at en Person er i Besiddelse af dansk Indfødsret, meddeles ham et Certificat, en Attest herom fra Indenrigsministeriet. I det Tilfælde, som her ligger for, var dette imidlertid ikke utvivlsomt. Her havde netop været Tvivl, om vedkommende Dame havde Indfødsret eller ikke, og naar hun er bleven opført paa det foreliggende Lovforslag, saa er Grunden dertil jo væsentligst den, som den ærede Ordfører ogsaa selv antydede, at Ordene i Indfødsretslovens § 9 udtrykkelig forlanger, at de Børn, som skulle bevare deres Indfødsret her i Landet, fordi de ere fødte her af Forældre, som ikke ere hjemmehørende her, skulle have haft fast Ophold her. Der staar udtrykkelig: „Lige som og deres her fødte Børn, naar de her i Staten forblive, tilhøbe skal agtes og anses fuldkommen for Indfødte“. Dette kan ikke siges om den Kvinde, som er nævnt i Lovforslagets Nr. 36. Hun er født her og døbt her og var her, som den ærede Ordfører oplyste, indtil hun blev en Maaned gammel, men hendes Fader, som var svensk Underfaat, var bosiddende og beholdt sit Domicil i Sverig, indtil hun blev 10 å 12 Aar gammel. Først da er hun flyttet hertil; det er altsaa i Senhold til Indfødsrettens udtrykkelige Ord, at hun er opført her paa Lovforslaget. — Maa jeg, da jeg har faaet Ordet, bemærke, at da Opmærksomheden under Forhandlingerne i Rigsdagen i 1880—81 blev henledet paa, at enkelte Tilfælde var ved mindre Bestillinger, ringere Lønnede Bestillinger i det Offentliges Tjeneste den Regel ikke blevet fulgt i Praxis, at de kun maatte overdrages til Folk, der vare i Besiddelse af Indfødsret, indskræpede Ministeriet Sagttagelsen af de gjældende Bestemmelser herom. De to Per-

soner, som bleve nævnedes dels under Forhandlingerne i Landstinget, dels ogsaa af den ærede Ordfører, nemlig Nr. 22 og 37 have begge været i den Stilling, de nu beklæde, i 1880, altsaa førend Opmærksomheden blev henledet derpaa og denne Bestemmelses Overholdelse blev indskræpet. Den Eine, Nr. 22, har siden Februar 1880 beklædt sin nuværende Bestilling som Bud ved Telegrafstationen i Korsør; den Anden, Nr. 37, er Drager paa Slagelse Jernbanestation og har fra 1873 været i de sjællandske Jernbaners Tjeneste.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu tilbage til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kontorudgifter til forskjellige Retsbetjentembeder.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 229; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 799 ff.)

Udenfor de i Udvalgets Betænkning anførte var intet Ændringsforslag fremkommet.

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling jattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Steenstrup): Som det høie Thing vil se, er der af den høitærende Minister siden Lovforslagets Frem sættelse stillet Forslag om Optagelse af et nyt Embede. Den tidligere Kamp mellem Ministeriet og Thinget angaaende Portoberegningen falder forøvrigt bort, da den høitærende Minister i Aar har stillet sit Forslag anderledes end i de senere Aar. Udvalget er enigt om blot at stille to Smaaændringer og har frasøgt Ændringer, som enkelte Medlemmer ellers kunde have haft lyst til at stille, samt har imødeføkket Ministeren saa meget som muligt. De to Forslag ere nævnte i Betænkningen, og jeg skal ikke sige videre end anbefale Ministeriets Forslag med